

Kaj naj rečem. Mati je bila dolgo časa moj vzor. Spravila me je skozi osnovno in srednjo šolo, nato še strojni faks, čeprav sem bil v mladosti hiperaktiven, problematičen in so me večkrat hoteli premestiti v posebno šolo. Toda ona je verjela vame in se ni predala. Individualno je delala z mano v otroštvu, da sva nadoknadila moj deficit pri zbranosti v šoli in nekako ji je uspelo doseči, da sem osnovno šolanje dal čez v regularni šoli. V srednji šoli sem bil že dovolj pomirjen, da sem lahko normalno družbeno shajal.

Pred 10 leti sva se skregala, ko sem ji razkril, da sem gej in imam partnerja. Kljub temu, da bolj prijazne ženice ne boste našli, je bila mati zagrižena kristjanka. Vera ji je narekovala, da sem nemoralen. Od tedaj se nisva pogovarjala. Kakšnih 10 let sem bil torej zelo jezen nanjo, nisem ji mogel odpustiti. Česa takega pač ne morete preboleti.

A kljub vsemu, je še vedno bila moja mati in nikoli nisem pozabil njene ljubezni, njenega truda in naporov. Po svoje tudi razumem zakaj se me je na stara leta odrekla. Saj ni sama kriva, da je zrasla ob takšnem sistemu »vrednot«. Ljudje na stara leta so pač takšni kot so in se oklepajo tistega, v kar so bili indoktrinirani. Ko sem slišal, kaj se je zgodilo sem pridiral v bolnico. Ko se je mati ozavedala me ni hotela videti. To me je močno prizadelo. Kljub temu sem vsak dan odhajal v bolnico spraševati kako je z njo. Ko je odšla na drugi svet, sem ostal pred vrati sobe.

Na mojo pobudo smo s Kristino in Mitjo plačali doc. dr. Helmundu Wolfu, dr. med, ki dela v Münchenski travmatološki kliniki in ima izkušnje s podobnimi primeri, pot v Slovenijo in stroške pregleda matere. Vsak je v ta namen plačal 700,00 EUR. Žal ni uspel s svojimi nasveti pomagati.

Peter Koračin Senica